

man kunne kalde den mere tunge pleje – vil jeg godt spørge fru Kirsten Jacobsen, om man som ældre så ikke skal være ret robust for at finde ud af, hvem det er, der kommer. Er det ikke hele den trafik, hvor man er ved at bløde det, der var et mere enstrengt system, hvor man vidste, hvem der kom, op med noget, der indimellem stærkt kan minde om Fredericias banegård ved myldretid, der giver grund til noget af denne debat? Jeg forudser, at de steder, hvor man udliciterer til forskellige entreprenører, vil man komme til at møde det her problem som klart stigende, og vi vil få årelange diskussioner om, hvis ansvaret var, og hvor det ligger bedst placeret.

Jeg deler så i øvrigt den opfattelse, andre giver udtryk for, at dette lovforslag er stærkt uheldigt. Jeg mangler i hvert fald statistisk belæg for at være med til at hænge ansatte på det her felt ud som specielt kriminelle. Er VVS-mænd i virkeligheden ikke farligere? Jeg mangler også oplysning om, hvad kommunens praksis i de her sager i øvrigt er, og det vil også blive en del af vores spørgsmål under udvalgsarbejdet. Jeg kan selv huske fra min fortid i en kommune, at jeg har været med til at give erstatning pr. kulance, tror jeg vi kaldte det, i en sag, der drejede sig om det her. Jeg synes, vi har brug for at vide noget mere om, hvad kommunens praksis i de her sager er.

SF's indstilling er, at det er et lovforslag, der peger hen imod et grundigt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er enig med hr. Villy Søvnald i, at der er mange spørgsmål, men man skal dog først finde ud af at drage en skillelinje, for at tage alt med tror jeg ikke kan lade sig gøre; men det behøver jo ikke at betyde, at man ikke kan tage noget med.

Dér, hvor man kan drage skillelinjen, er ved, hvem der har nøgle til den pågældende bolig og dermed direkte adgang til den. Det er nemlig det faktum, som efter den private forsikringsaftalelov afgør, om forsikringselskabet, hvor man selv har tegnet sin forsikring, er erstatningspligtigt eller ej.

Det er et spørgsmål om, hvorvidt der er begået et indbrud, eller det er simpelt tyveri, og hvis der er nogen, der har en nøgle, og som kontinuerligt kommer, betragtes det som simpelt tyveri. Ifølge oplysninger fra Kommunernes Landsforening og Kommunernes gensidige Forsik-

ringsselskab A/S er praksis på det her område, at når det drejer sig om ting, betaler man, men ikke når det drejer sig om penge.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg beundrer ordføreren for forslagsstillerne for hendes ihærdighed, for der er jo åbenbart ikke nogen vilje til at samle spørgsmålene og svarene op bagefter og give os en rolig og stille gennemgang af det. Men nok om formen.

Vi har præcis den samme holdning, som næsten alle ordførere har givet udtryk for her fra talerstolen, at vi synes, det er påfaldende lige præcis at tage denne gruppe personer ud. Der er et godt gammelt udtryk, der hedder at tyvte nogen, og der er nogle overtoner af det i dette lovforslag. Selv om fru Kirsten Jacobsen kan have megen ret i, at vi her har nogle ansatte, som har den særordning, at de har nøgle til de pågældende menneskers hjem, udelukker det dog ikke, at der også kan være andre af slagsen, og derfor kan jeg ikke stå her på talerstolen og give radikal støtte til dette lovforslag.

Men jeg kan sige som alle de andre, at vi har lige så stor sympati, som alle andre har, for gamle mennesker, der bliver bestjålet, eller demente, som i deres konfusion giver fuldmagt til nogle, de ikke skulle give fuldmagt til. Men vi er på ingen måde overbeviste om, at det lovforslag, der her foreligger, er vejen at gå.

Bruno Jerup (EL):

Jeg kan i hvert fald tilslutte mig SF's pointe, og vi går også meget ind for, at man ikke bestjæler de gamle. Det er et meget fundamentalt princip, som vi gerne vil holde fast i.

Jeg kan forstå på lovforslaget, at det er et meget alvorligt problem, som omfatter utrolig mange sager, hvor det er sådan, at man ikke har været i stand til at klare det med den eksisterende lovgivning, og at vi altså har behov for en særskilt lovgivning.

Jeg formoder, at forslagsstillerne har indsamlet materiale, der kan dokumentere, at hjemmehjælperne som gruppe har en meget højere frekvens, når det drejer sig om berigelsesforbrydelser, end tilfældet er med resten af de offentligt ansatte eller andre ansatte, som også hr. Villy Søvnald var inde på, f.eks. håndværkere, der kommer i hjemmet, eller andre grupper, som på forskellig måde har adgang eller kan få adgang til ens hjem.

Hvis der ikke foreligger dokumentation, der sandsynliggør dette, hvad er så formålet med